

यथा—

‘परिस्फुरन्मीनविघटितोरवः सुराङ्गनास्त्रासविलोलदृष्टयः ।

उपाययुः कम्पितपाणिपल्लवाः सखीजनस्यापि विलोकनीयताम् ॥’

अथ व्रीडा—

धार्ष्ट्याभावो व्रीडा वदनानमनादिकुदुराचारात् ।

यथा—‘मयि सकपटं—’इत्यादि (१५७ पृ.) ।

अथ हर्षः—

हर्षस्त्विष्टावासेर्मनःप्रसादोऽश्रुगद्गदादिकरः ॥ १६५ ॥

हृतः । पतत्यधः स निर्घातो जायते वायुसंभवः ॥’ इत्युक्तलक्षणो निर्घातः । ‘बृह-
च्छिखा च सूक्ष्माग्रा रक्तनीलशिखोज्ज्वला । पौरुषी च प्रमाणेन उत्क्रान्तानाविधा
स्मृता ॥’ इत्युक्तलक्षणा चोल्का । आद्यपदेन भूकम्पादेर्ग्रहणम् । अत्र ‘मनःक्षोभः’
इति पूरणीयम् ॥ परिस्फुरदिति । जलविहारवर्णनमिदम् । अपिना नायकस्य

1. परीति । परितः स्फुरद्भिर्विचर्वमानैर्मनैर्विघटिता ऊरवो यासां ताः अत एव
त्रासविलोलदृष्टयः कम्पितपाणिपल्लवाश्च सुराङ्गनाः सखीजनस्यापि विलोकनीयतामुपाययुः ।
किमुत प्रियजनस्येति भावः ॥

2. व्रीडेति । स्त्रीणां पुरुषमुखावलोकनादेः पुंसां च प्रतिज्ञाभङ्गपरामर्शवादेरुत्पन्नो
वैवर्ण्याधोमुखत्वादिकारणीभूतश्चित्तवृत्तिविशेषो व्रीडा । केचित्तु—‘चेतोनिमीलनं व्रीडा
व्यङ्गरागस्तवादिभिः ।’ इत्याहुः । व्यङ्गं वैकृतम् ॥

3. हर्ष इति । इष्टप्राप्त्यादिजन्मा सुखविशेषो हर्षः । तदुक्तं—‘देवमर्तुगुरुस्वामि-
प्रसादः प्रियसंगमः । मनोरथादिरप्राप्यमनोहरधनागमः ॥ तथोत्पत्तिश्च पुत्रादेर्विभावो
यत्र जायते । नेत्रवक्त्रप्रसादश्च प्रियोक्तिः पुलकोद्गमः ॥ अश्रुस्नेहादयश्चानुभावा हर्ष
तमादिशेत् ॥’ इति ॥

१. ग-मुक्तो तु ‘समुत्क्षिप्यन् पृथिवीमृतां वरम्—’ इति माघपद्यमुदाहृतम्. २. ‘दुराचारादिभिर्व्रीडा
धार्ष्ट्याभावस्त्रासुन्नयेत् । मौनितावाञ्छुस्त्रीभावनेत्रसंमीलनादिभिः ॥ दुराचारादिभिः प्रागल्भ्यमतिरोधो
लज्जा । मौनादिभिरनुभावैस्त्रासुन्नयेत् ।’ इति ग. ३. ग-मुक्तो तु ‘पटालये पत्नी नमयितुं(१)मुखं जात-
विनया हठाश्लेषं बाष्पल्यपहरति गात्राणि निभृतम् । न शक्नोत्याख्यातुं सितमुखसखीदत्तनयना द्विया
ताम्यत्यन्तः प्रथमपरिहासे नववधूः ॥’ इत्याह्वरणम्. ४. ‘उत्सवादिभिरुत्तमप्रसादो हर्ष उच्यते ।
शीताश्रुगद्गदस्नेहरोमाश्चाद्यैर्निरूप्यते ॥’ इति ग.